

19/04/2018 08:20

Достигаме база Дукла с Таня отн. лесно, още до обяд. Но Ицо закъснява доста. Оказва се, че е сбъркал пътеката на един разклон. Когато се усетил, бил вече над базата, където го очаквахме. Та се наложило и да слиза.

След обяд към 14:30 решавам, че ще е полезно 3-4 ч. аклиматизационно изкачване и слизание. Това беше и една от препоръките на Боян Петров, когато се запознахме на тръгване преди 10 дни на аерогара София...

Изкачих за около час сред облаци стръмен, каменист баир. Излязох на едно обширно заравнено място. В Рила или Родопите това щеше да е прекрасна тревиста поляна, но тук приличаше на голям каменист площад с издигнати по периферията паметници. Насочих се към най-големия и шарения - сн.1. Портретите върху него ми подсказаха, че това е в памет на загинали непалски алпинисти или шерпи. На 20-тина метра напред върху огромна морена виждам друга метална паметна плоча. Доближавам и не вярвам на очите си - на българския Христо Проданов!!! От другата страна още една плоча - за загинали сливенски алпинисти.

Е, за първи път и аз си направих селфи.

Накрая помолих един преминаващ шерп, без товар, да ме снима на това паметно за България място.

Оцених, че то е избрано много подходящо!

HRISTO PRODANOV

BULGARIA 1943-1984

SCALED MOUNT EVEREST ALONE

ON 20TH OF APRIL 1984

FROM THE WEST RIDGE WITHOUT OXYGEN

DIED ON HIS WAY BACK FROM THE SUMMIT

ON 21ST OF APRIL 1984

IN MEMORIAM HRISTO 10.10.2010

Обясних, доколкото можах, на моя случаен местен фотограф какво правя пред тези паметни плочи и за какво се снимам пред тях. А той разбиращо любезно се съгласи да ми позира. Мисля си, че когато този шерп отново минава край "Паметниците" /така кръстихме на следващия ден каменистия площад/, ще даде почивка и ще има какво да разкаже в повече на своите клиенти...

